

Caracterizarea personajului Taranimea din opera Rascoala scrisa de Liviu Rebreanu-a doua parte

Pe parcursul desfasurarii actiunii, Rebreanu observa cu finete cum in sufletele oamenilor se impletesc frica si lasitatea cu dragostea de pamant. Din masa de tarani se desprind cateva individualitati, care au o functie simbolica: Petre Petre e intruparea energiilor elementare, amintind de Ion al Glaneta-sului, din romanul Ion al aceluiasi autor; Lupu Chiritoiu e indraznet si priceput la vorba, pe cand Luca Talaba e intelept si temator.

Oricum, in preajma revoltei populare, naratorul analizeaza starile de constiinta de parca ar vorbi despre un singur personaj: "Taranii ascultau si-l priveau nemiscati, cu ochi ca de sticla. Sutele de fete cu aceeasi expresie pareau a fi ale aceluiasi cap, cu aceleasi ganduri si simtiri, un singur si acelasi om in infinite exemplare, ca un produs in mare al unei uzine uriase".

Degenerarea constiintei colective in manifestarile crude ale rascoalei e urmarita de Rebreanu prin procedeele traditionale ale prozei de analiza psihologica: descrierea obiectiva a actiunii personajelor si introspectia. Faptele taranilor rasculati sunt de o brutalitate extrema: Petre Petre o siluieste pe Nadina, Toader Strambu o va ucide, Chirila Paun il jaganeste pe Aristide Platamonu, plutonierul Boiangiu e batut aprig. Rafuiala finala cu boierul Miron Iuga e o dezlantuire de energii instinctuale. Reactiile taranilor releva caracterul dezorganizat al miscarii, insa telurile lor comune ii fac sa actioneze sinergie, asemeni hoardei primitive.

Exista doua mari puncte de ruptura in constiinta gloatei, determinate de excitatii exterioare, ce constrang multimea la reactii violente. Primul punct de ruptura e provocat de iesirea nestavilita a lui Miron Iuga, care, in fata furiei colectivitatii, nu-si mai poate controla discursul. Al doilea punct de ruptura se datoreaza focurilor de arma trase de mosier. Acestea intaresc in tarani instinctul violentei, dublandu-l cu instinctul de conservare.

Panica si furia ii fac pe sateni sa-l zdrobeasca pe Miron Iuga si sa incendieze conacul boieresc. Miscarea ulterioara a maselor e reprezentata metaforic; ea capata o dimensiune cosmica, amintind de talazurile marii infuriate, semn ca Rebreanu vede in dezlantuirea multimii tumultul naturii primitive. Reprimarea sangeroasa a rascoalei va fi numai o replica data taranilor din partea autoritatilor.

Conturarea eroului colectiv il recomanda pe Liviu Rebreanu ca intaiul analist remarcabil al sufletului multimii din literatura noastra. El ne ofera pentru prima data o cuprindere a colectivitatii taranesti intr-o privire ampla si unitara.